

Nr.1- 2022
Årgang 84

- et blad
til glede
og oppbyggelse

SÅKORNET

Evangeliesalen Berøa
Menighetsblad
Nordregt. 18 B, 0551 Oslo

En velsignet god påske
til dere alle

INNHold:

Finn Røine:
– Jesu død ble liv for oss.

Bønnemøter:
Vi starter igjen

Et tilbakeblikk:
Gud har oversikten

Ut fra fattigdom:
Hjelp fra Tambua

Sverre Kornmo:
Vår stedsfortreder

Menigheten
EVANGELIESALEN
BERØA
Nordregt. 18 B
0551 Oslo

KONTORADRESSE:
Nordregt. 18 B 0551 Oslo
Postboks 179 Sentrum. 0102 Oslo

Tlf. 22 20 53 42
Faks 22 20 33 55

Kontortid:
Tirsdag og torsdag kl. 10.00-14.00
onsdag kl. 14.00-16.00

FORSTANDERE
Finn Røine
Jon Brammer

ELDSTE-RÅD
Per Aril Skaanes
Knut Tusvik
Ernst Knudsen

MENIGHETENS KONTI
Menighetskassen: 1602 55 03930
Misjonskassen: 1602 55 03949

MENIGHETSBLADET
Redaksjon:
Finn Røine
Jon Brammer
Ernst Knudsen

MENIGHETENS NETTSIDE:
<https://www.pmeb.no>

For- og baksidefoto: Pixabay

– Ingen person kan sidestilles med Jesus

For en tid siden kom det en ung mann inn i vårt bønnemøte i Nordregate 18 B i Oslo. Han satt å så på oss mens vi andre bad. I slutten av bønnemøte begynte han å snakke til oss.

«Jeg er ikke en kristen, sa han, men jeg tror på Gud og vi må holde loven».

Han forsøkte å argumentere for sin overbevisning som han fant i det gamle testamente, men møtte tydeligvis motstand fra de andre som var til stede.

Vi lever i en tid med mange røster som forteller oss hvor vi kan finne livet og håp for evigheten. Jeg henvender meg ikke til dem som ikke tror på noe liv etter døden, men til den som er søkende. I dette virvar av stemmer som roper vil Toraen sende deg til Moses, Koranen til Muhammed.

Buddhister inviterer deg til å meditere. Andre kan lese framtiden din i din hånd og i stjernene. Agnostikeren tror at ingen kan vite noe. Ateister tror at det ikke er noe å vite noe om. Vi kan også nevne New Age og scientologi. Skulle du være usikker på hvilken stemme du skal lytte til, så har jeg lyst til å vise deg noe i Lukas evangeliet kapittel 9.

Jesus hadde tatt med seg Peter, Johannes og Jakob opp i fjellet for å be. Bønnemøter kan være litt tunge i blandt, så hans venner hadde sovnet.

Mens de sov hadde Jesus en stor opplevelse. «Mens han bad begynte ansiktet hans å skinne. Klærne ble blendende hvite. Det var som om de strålte av lys. I

samme øyeblikk kom to menn til syne, og de begynte å snakke med Jesus. Det var Moses og Elias» (Lukas 9,29-30). Da disiplene våknet så de Jesus stå og snakket med to menn. Det lyste rundt dem av Guds herlighet. Peter var helt forvirret.

Da de to mennene skulle til å forlate dem, buste han ut:

«Mester, dette er da helt fantastisk! Jeg setter opp tre hytter her oppe på fjellet, så kan du og

««Vi lever i en tid med mange røster som forteller oss hvor vi kan finne livet og håp for evigheten»»

Moses og Elias bo i hver deres.» Mens Peter snakket, kom det en lysende sky og skjulte dem alle. De ble skrekkelig reddet. Men fra skyen kunne de høre en stemme: Dette er min Sønn! Han er utvalgt av meg, og dere skal høre på det han sier. (Lukas 9, 32-34 En Levende Bok). Peter gjorde en stor feil.

Vi leste at han var forvirret og at han buste ut. Peter ville bygge tre monumenter over disse viktige personene, men Gud sa nei. Vi kan ikke sidestille noen personer med Jesus Kristus. For å få stoppet Peters munn måtte Gud senke en lysende sky over han og fortelle ham at Jesus er Hans Sønn. Det er han du skal høre på. Det er han du skal opphøye og tilbe. Det er han som kan frelse.

Det finnes ingen andre som når opp til Jesus, verken i kraft, nåde, kjærlighet og herlighet: Etter at Gud i fordums tid mange ganger og på mange måter hadde talt til fedrene gjennom profetene, har han nå i disse siste dager talt til oss gjennom Sønnen.

Ham har han innsatt som arving til alle ting. Ved ham har han også skapt verden. Han er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og han bærer alle ting ved sin krafts ord. Etter at han hadde fullført renselse for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye. (Heb.1,1-3)

Søk ikke inn i andre religioner, eller i menneskelig visdom, ja for den sin del inn i mystikken. Vi er blitt oppfordret til å høre på hva Jesus sier. Hans røst er klar og tydelig. «Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg». (Joh.14,6).

Finn Røine
forstande

– Vår Gud ble hengt på et kors og forlatt der. Han var blodig på grunn av en tornekrans som ble presset ned på hodet hans. Han ble spottet og spyttet på. Det er min frelser og venn.

Det sa Finn Røine da han talte under menighetens første møte etter mange ukers lukking på grunn av korona-situasjonen. Røine påpekte flere grunnleggende sannheter fra Guds Ord om hvordan Guds egen sønn måtte gå en lidelsens vei for at vi skulle bli frelst. – Jesus måtte lide døden for at vi skulle få livet, og hans død er liv til deg og meg. Jesu død betyr liv, sa han, og forklarte hvordan Jesus led for all verdens skrupelighet.

Uten håp

Det var en syndeskyld som måtte betales for hele menneskeheten, et offer som ingen annen enn Guds egen sønn kunne utføre. Mennesket som levde i et evig mørke, uten håp og uten Gud, levde i en tilstand der det ikke var noen annen utvei. – Han ble født inn i denne

Han måtte gå en lidelsens vei for deg og meg:

– Jesu død ble liv for oss

verden som et menneskebarn for at han skulle redde verden fra synden, og en evig fortapelse, sa Finn Røine.

Forsoning

Jesu forsoningsverk på korset ble en fullstendig seier over djevelens lenker og bånd. Synden som var lenket fast til mennesket, ble gjennom Jesu død på korset brutt sønder, og gjennom hans forsoning har menneskeheten fått tilgang til fullstendig frelse og frihet. – Han døde for oss alle, han ga sitt liv for oss for at vi skulle bli fri fra syndens lenker, og bli frelst, proklamerte Røine. – Vi har mye å takke Gud for, sa han.

Høyre: En del av menighetens aktive musikkrefter deltok under møtet.

Gud føler med oss

Under fortsettelsen av sitt budskap kommenterte Røine smerten som Gud måtte gjennomgå idet Han sendte sin egen sønn til jorden. Han refererte til menneskehetens historie da Gud så hvordan synden hadde fått en stor plass i mennesket. Avgudsdyrkelse og all slags synd som Gud ikke kunne tolerere hadde fått plass i menneskehjertene,

og Han var full av sorg på grunn av deres tilstand. Han måtte utslette synden som bandt dem som lenker

Under: Jon Brammer ledet møtet.

Over: Synnøve Rahm og Finn Røine deltar med sang.

og bånd.

– Gud er kjent med smerte, og hva den kan gjøre med mennesker.

Røine forklarte hvordan Gud forstår oss når vi er i smerte og lidelse, fordi han har følt på smerten selv.

– Han føler medynk og medfølelse med oss.

Korset viser oss den guddommelige lidelse, og når vi er i lidelse forstår Han oss som ingen annen gjør, sa han.

Hans hjelp

– Du er kanskje i en situasjon der du føler på både smerte og sykdom, men husk at Gud er med deg. Han er med deg i akkurat det dilemma som du befinner deg i.

– Jesus smakte døden for oss alle, han er vår frelses høvding. Gud har gitt oss det evige livet ved at han ga oss sin egen sønn, og led døden på korset.

Røine oppmuntret forsamlingen med en påminnelse om at Gud kjenner på smerten som vi enkelte ganger må gå igjennom.

– Skriften sier at han måtte bli sine brødre lik. Han tok del i lidelse og smerte, og han glemmer ikke oss når vi går gjennom vanskeligheter og smertefulle tider.

– Det er en som er der for å hjelpe oss når vi trenger Hans hjelp, Han ga sitt liv for oss, og døde for oss, sa Finn Røine.

Oppstart med bønnemøter

I begynnelsen av februar åpnet menigheten dørene for bønnemøter. En gruppe med positive, forventningsfulle og glade personer møtte frem.

Per Arild Skaanes som er ansvarlig for bønnemøtene, sammen med Aud, var godt tilfreds for

at møtene kunne begynne. Det har vært en stor lengsel i menigheten etter at de skulle få starte opp igjen.

– Det var veldig bra å komme sammen igjen.

Alle som var tilstede var glade og positive.

Atten blide, glade og tilfredse mennesker, som

kom sammen til bønnemøte.

Finn Røine underviste fra Guds Ord der han kom med mange gode påminnelser om hva vi har i Kristus, sier Per Arild Skaanes.

Bilder: Anne Tusvik

Et tilbakeblikk på året som er gått: Underlagt forgjengeligheten, men Gud har oversikten

Ta et tilbakeblikk
og se hva
GUD HAR GJORT

Menigheten ser tilbake på et år med glede og nød: – Det har vært et annerledes og vanskelig år, men Gud er vår tilflukt og vår borg.

Det skulle vise seg å bli enda et annerledes år med mutasjoner av «Covid 19». En hel verden er blitt holdt i isolasjon og frykt. Mange har blitt rammet av sykdom og død. Nasjoner har opplevd økonomisk nedgang, arbeidsløshet og en økende fattigdom. Enda et år som går inn i vår historie som et spesielt år med mange utfordringer. Som kristne er vi også underlagt sykdommer, forgjengelighet og død, men vårt håp står til den levende Gud som har beredt oss et sted hvor dette jordiske er overvun-

net.

Både som menighet og enkeltpersoner er det Ham vi kan stole på og sette vår lit til. Vi tror at Gud har oversikten og vi har valgt Ham som vår tilflukt og borg.

Som lederskap og forstandere vil vi takke for tid, krefter og midler som dere har gitt til menigheten

i 2021. Våre møter og sosiale samvær har vært redusert på grunn av pandemien. Vi takker dem som har tjent i menigheten under enda et annerledes og vanskelig år, og har gjort det med glede og tro-

Under: På torsdagsmøtene har menigheten fått flere besøk av Inge Evensen og venner fra Evangeliesenteret-

fasthet. Takk til dere som har støttet menigheten gjennom bønn, besøkt syke, vært til hjelp og trøst for de som har hatt det vanskelig, og gitt av sine økonomiske midler. Vi er alle i behov av hverandre.

Menighetens virke

Menigheten har i 2021 hatt perioder med søndagsmøter kl.11.00.

Våre søndagsmøter har hatt en forholdsvis god oppslutning. Det var hyggelig at flere nye besøkende har funnet sin plass i våre gudstjenester, og at noen nye har blitt tillagt menigheten. Vi er en forsamling med en hovedtyngde av godt voksne mennesker som setter stor pris på Guds ord og et trygt fellesskap.

Forkynnelsen er bygd på bibelen som fundament. Besøkende forkynnere har satt pris på en åpen og lydhør forsamling.

Torsdagsmøtene, som begynner kl.19.00, har hatt en lavterskelpprofil. Men på grunn av pandemien har møtene i lange perioder blitt innstilt.

Evangeliesenteret har besøkt oss noen få ganger. Mange av de som har opplevd rushelvete og en vanskelig barndom, har fått tilbake liv og helse. Vi tror at evangeliet om Jesus har kraft til å lege sår, og forandre et vanskelig liv i fornedrelse. Bibelen sier: «Derfor, om noen er i Kristus, da er han en ny skapning, det gamle er forbi, se alt er blitt nytt» (2.Kor. 5.17).

Menigheten har hatt sine faste bønnemøter, og en bønn- og fasteuke i okto-

ber. Noen bibeltimer og andre aktiviteter som formiddagstreff og kirkekafe har vi også hatt. På grunn av Covid-19-pandemien hadde vi ikke møter i perioden 1. januar til 12. juni og fra 13. des. og ut året.

Menigheten har besøkstjeneste som besøker eldre og syke mennesker. Misjonsarbeid på flere kontinenter har blitt støttet økonomisk og i bønn.

Bønn / faste og bibeltimer

Vi tror fortsatt på bønn som et virkemiddel til vekkelser og fremgang for menighet og Guds rike. Vårt faste ukentlig bønnemøte er onsdag kl.12.00. Per Arild Skaanes har ansvaret for bønnemøtene. Flere deltok med bibelord, vitnesbyrd og sang. I oktober hadde vi en bønn og faste uke.

Grunnet pandemien måtte vi ta en pause med bønnemøtene fra januar til 16. juni.

Andre halvår hadde vi bibeltimer en onsdag i mnd. og gledet oss over mye fin bibelundervisning.

Musikklivet

Synøve Rahm og Finn

Under: Per Arild Skaanes har ansvaret for bønnemøtene.

Røine har ledet Menighetsmusikken. Vi er glade for å ha musikkvennene med i våre møter.

På søndagsmøtene sang Menighetsmusikken og våre faste solister: Arunitha og Paul, Unni og Raymond Smenes, Synøve Rahm, Annebrit Holtskog og Rune Kjell Larsen. På torsdagsmøtene har Mixas gledet oss med sang. En torsdag i måneden har vi hatt besøk av Evangeliesenteret med sine sangere og musikere. (Når ikke møtene har vært avlyst pga. Covid-19-pandemien.) Rune Kjell møtte også trofast opp med

Over: Arunitha og Paul deltar i sangen.

gitaren sin. Bjørg Snefrid Fjell spilte flygel på møtene våre, og det er vi veldig glade for.

Besøkstjeneste og soneinndeling

Menigheten er inndelt i

geografiske soner. Vi har medlemmer spredd utover hele landet, også utenfor Norges grenser. Det er ikke mulig å ha personlig kontakt med alle. De som ønsker det får tilsendt menighetsbladet. Vi prøver også å sende gratulasjonskort til alle jubilanter over

Over: Bjørg Snefrid Fjell gjør en god innsats, ikke bare som pianist, men også som soneleder.

50 år.

Medlemmer som bor i Oslo-området er delt opp i soner med soneledere. Noen av sonegruppene har faste møter med hyggelig sosialt og åndelig fellesskap. Flere av våre medlemmer har ikke anledning til å være med i våre møter. Da er det godt at vi har noen som er villige til å besøke dem. Dette arbeidet synes ikke så mye, men er meget viktig. Sonelederne reiser hjem til de som ikke kan komme

Under: Unni og Raymond Smenes er blant de mange aktive miskiere i menigheten.

seg på møte, og til jul får alle over 80 år en blomsterhilsen. På «runde dager» får jublanter over 50 år en hilsen fra menigheten og besøk av soneleder (i Oslo området). Bjørg Snefrid Fjell gjør en kjempeinnsats og er ansvarlig for sonelederne.

Formiddagstreff

Aud og Per Arild Skaanes, Aud Årnes og Synøve Rahm, har ansvaret for formiddagstreffene. De er alle godt forberedt og gjør en flott jobb. Ulike sangere og andaktsholdere deltar. Aud Årnes og hennes kjøkken-personell serverer de lekreste smørbrød og kaker. Et sosialt samvær som betyr mye for så mange. Vi hadde formiddagstreff i oktober, november og desember.

Kirkekaffe

Hver 3. søndag i mnd. har det vært planlagd kirkekaffe. Unni Smenes, Kristin Høymyr og Olaug Goplerud har ansvaret for kirkekaffe og de gjør så fint istand for oss. Det er

Over: Aud Årnes er ansvarlig for kjøkkenkomite og delansvarlig for formiddagstreffene.

svært populært å kunne samles til fellesskap over deilige kaker og kaffe. Vi har dessverre ikke kunnet gjennomføre kirkekaffe så ofte som planlagt pga.

Covid-19- pandemien.

Fest - og kjøkkenkomitè

En stor takk til dere som er på plass på kjøkkenet. Dere sprer en herlig duft

Over: Kristin Høymyr tar del i servering av kirkekaffe hver 3. søndag i måneden.

av kaffe og nystekte vafler i lokalet. Aud Årnes med sine mange hjelpere gjør en kjempeinnsats. Mange ser fram til muligheten til å kjøpe seg noe å bite i, før eller etter torsdags-møtene. Dette utgjør et sosialt fellesskap i menigheten, noe vi alle setter stor pris på. Kaféen har vært stengt store deler av året, noe som har vært et savn for mange.

Evangelieserings-gruppe

Geir Engebretsen er leder for menighetens evangeliserings - gruppe. Gruppen har vært ute på gata med traktater, og fått positiv respons fra mennesker de har kommet i kontakt med. Vi er glad for at det er en gruppe i menigheten som på denne måten bringer budskapet ut.

Møteverter

Bjørn Paulsen har hovedansvaret for møtevertene. Vi vil gi alle møtevertene en stor takk for den

Over: Bjørn Paulsen har hovedansvaret for møtevertene.

tjenesten de gjør. Alle setter stor pris på å bli ønsket velkommen til Guds hus.

Lyd

Terje Årnes har hovedansvaret for lyden i menigheten. Han stiller opp i alle møter.

Over: Terje Årnes har hovedansvaret for menighetens lyd under møtene.

Takk for at du er så positiv og trofast. Jan Einar Ahlsen har også dette året fortsatt med arbeidet med å forbedre lyden og til rette legges for tv-opptak. Bjørn Høimyr har gjort en stor innsats med det elektriske.

TV arbeidet

Jan Einar Ahlsen, Jon Brammer, Knut Tusvik, Terje Årnes, Svein Holst, Bjørn og Kristin Høymyr, Britt Dagsvik og Reidar

Rambøl og Piraba har jobbet med tv arbeidet. Det har blitt gjort noen få opptak. Inge Skarstad har hjulpet oss, og møtene ble sendt på kanal 10 fram til 24. april. Opptak av møter har blitt lagt ut på youtube og facebook. TV arbeidet har tatt en pause inntil videre.

Menighetsbladet Sårkornet

Menighetsbladet kom ut med 4 nummer i 2021. Redaksjonen består av Ernst Knudsen, Finn Røine og Jon Brammer. Vi takker Ernst Knudsen for det store arbeidet han gjør for at vi skal ha et så flott og profesjonelt menighetsblad.

Kasserer / økonomiråd

Menighetens administrator Jon Brammer er ansvarlig for menighetskassen og misjonskassen. Økonomirådet består av: Leder Per Arild Skaanes, Aud Årnes og Knut Tusvik.

Referenter

Anne Elisabeth Tusvik er referent for menighetsmøtene, og Jon Brammer for eldstemøtene.

Roven

På Roven har det ikke vært noen møteaktivitet dette året. Takk til Bjørn Paulsen som har klippet gresset og vedlikeholdt stedet. Menigheten eier også to andre eiendommer: En i Maridalen og en ved Langen i Ski kommune.

Vi ønsker å takke alle som tjener Gud i vår menighet. En stor takk til eldsterådet

for et godt samarbeid.

Renhold

Rune Flækøy og Rune Kjell Larsen har i 2021 hatt ansvaret for renhold av

Over: Rune Flækøy og Rune Kjell Larsen har gjennom flere år tatt på seg renholdsansvaret i menigheten. Rune Kjell Larsen er også brukt som en habil gitarist i musikken.

lokalet. Flere i menigheten har også vært med og gitt en hjelpende hånd. En spesiell stor takk til disse to som trofast stiller opp i denne svært viktige tjeneste.

Vedlikehold av lokalet
Vi har ryddet fyr-rommet etter at fyrkjelen og oljetanken ble fjernet i fjor. Rommet skal settes i stand til et lagerrom.

Det her ikke vært noen en felles dugnad, men flere enkeltpersoner har ryddet og vaska. Bjørn Paulsen, Per Arild og Aud Skaanes

Menighetens misjonsarbeid

Misjonen er en viktig del av menighetens mange virkegrener. Matt. 28. 18-20.

«Og Jesus trådte fram, talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i himmel og på jord!

Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!»

Riberalta, Bolivia

I 2021 har menigheten Evangeliesalen Berøa igjen vært en hjelpene hånd for misjonsarbeidet i Bolivia. Hovedmenigheten Betania, Riberalta og de mange menighetene med utspring fra hovedmenigheten, har hatt en begrenset virksomhet pga. pandemien som har rammet landet. De mange utpostene som ligger langs floder og på avsides steder har dessverre også i år mottatt færre besøk pga.

pandemien. Flere av våre venner er blitt rammet av sykdom og noen er døde. Hovedmenigheten Betania, Riberalta sendte kristne programmer via sitt TV-studio som har vært til stor velsignelse under denne pandemien.

Det er ikke gitt støtte til predikantkonferansen i Cochabamba 2021 da den også dette året dessverre måtte avlyses pga. pandemien.

Vår søstermenighet Betania driver blant annet sin egen privatskole Betania (Colegio Betania). Skoleåret 2021 ble svært spesielt da skolen måtte stenge ned flere ganger på grunn av pandemien. I Bolivia mottar ikke private skoler offentlige midler eller støtte fra myndighetene. Privatskolen Betania opprettet digitale plattformer for å kunne gi undervisning til sine elever, men ikke alle elever har tilgang til data. I 2021 ble det gitt økonomisk støtte til skolen, evangelistene,

Over: De mange utpostene som ligger langs floder og på avsides steder har dessverre også i år mottatt færre besøk pga. pandemien.

barnearbeid og syke. Det er viktig å hjelpe de svake og fattigste til å få utdanning og bygge seg en bedre framtid. Den økonomiske støtten til skolen har vært en kjærkommen gave. Rektor med sin lærerstab og pastorene i sine menigheter bringer en stor takk til menigheten Evangeliesalen Berøa.

Kenya

Vi vil få uttrykke vår takknemlighet for støtten vi får til arbeidet, både økonomisk og gjennom forbønn.

Vi har besøkt gruppelederne og ser at de fortsetter med sine ukentlige møter, til tross for corona.

Det er 15 grupper med et medlemstall på 450. Det var oppmuntrende å se hvor godt de har prestert til tross for at vi ikke har kunnet besøke dem så ofte.

Å lytte til historiene deres

er virkelig oppmuntrende, og fornyet energien vår til å gå videre. Gruppesamlingene har blitt som en kraft som holder dem sammen, det er et sted hvor de henter styrke til å gå videre, de får økonomisk støtte gjennom lån til å hjelpe til med sine behov og nødsituasjoner. Fjoråret var tøft i landet økonomisk, men de klarte å holde barna sine på skolen og åpne opp små bedrifter samt å opprettholde de eksisterende.

De var stolte over å kunne rapportere at antallet barn på universitetet har økt kraftig, siden de er i stand til å betale skolepengene sine gjennom småbedrifter de driver, og smålån de mottar fra gruppene sine når de er i nød.

Nesten alle medlemmene har nå kjøpt vanntanker for å høste regnvann, de trenger ikke lenger gå lange avstander etter vann. De har alle støttet hverandre for å kjøpe solcellelys, de bruker derfor ikke parafin til å lyse opp husene sine lenger.

Medlemmene rapporterer at de ikke lenger venter på krisehjelp. De har innsett at gruppe -fellesskap kan styrke dem. Gjennom gruppestøtten har medlemmene koblet strøm i husene sine, en drøm som for dem var fjern. Medlemmene forklarte at barna sine prestasjoner på skolen har blitt bedre, fordi de ikke sliter med parafinlamper lenger. Nesten hver leder hadde et godt vitnesbyrd å dele om forbedringen de har

opplevd i livet. I hver samling deler de Guds Ord og ber for hverandre. Det er godt å komme sammen til oppmuntring og fellesskap omkring det viktigste av alt, Guds Ord. Vi skal om noen uker ha et møte med alle våre medlemmer. Det blir et stort møte for alle, de skal også feire fem års jubileum siden vi (Tambua) kom inn i samfunnet deres. Det ser vi fram til.

Tusen takk for din økonomiske støtte som gjør dette mulig. Mange hilsener fra Rodah og Grace. Menigheten støttet også Hanne og Gunnar Østrem, og en liten menighet utenfor Nairobi som Peter Thuku leder.

Filippinene
Arbeidet fortsetter og det

Over: Nelly og Frank Ottesen er ansvarlig for arbeidet i Filippinene.

gleder oss at det er fremgang og positive tilbakemeldinger.

Tv - sendingene fortsetter med samme styrke, 24 timer i døgnet. De får stadig flere oppdrag med å dekke forskjellige begivenheter i Cagayan De Oro. De har dette året hatt noen ekstra utfordringer med driften.

Nelly og Frank Ottesen er engasjert og tar ansvar for arbeidet. Behovet for

midler er stort.

Sri Lanka

I menigheten har vi 3 ildsjeler som arbeider trofast i sin tjeneste for

om mulig å kunne vinne sine landsmenn.

John Sudakaran har ansvaret for en gruppe.

Anton Jeeva har sitt virke i Osterhausgt. 1.

Mohan Mylvaganam har sin virksomhet ut fra hjemmet sitt.

Israel

I Israel støtter vi arbeidet til «Hjerte for Israel».

Vårt bestyrerpar Ailen og Frode Myrli Wisnæs har stått på hele året, noe vi er svært takknemlig for. De stod i arbeidet selv mitt under raketangrepet mot Jerusalem.

Grunnet Covid-19- pandemien var det ikke volentører i arbeid før på høsten. På Eitanim, som er det største prosjektet, er det utført forskjellige vedlikeholdsoppgaver ute og inne. Dyrehagen har blitt flytta med hus og boder.

På Kfar Shaul har tak blitt revet og bygget opp igjen over en terrasse, og tilstøtende tak ble reparert.

Under: Det var et Guds mirakel at det gikk så bra under brannen på Eitanim.

Det har også blitt utført hagearbeid, vask og rydding.

Et Guds under og mirakel var det da skogbrannen herjet, og Eitanim ble bevart fra flammehavet som var rundt stedet.

Misjonsmøter - Israelsmøter

Vi hadde planlagt misjonssøndag en søndag i måneden, men grunnet Covid-19 ble noen møter avlyst. På høsten har vi også fortalt om misjonsarbeidet på formiddagstreff.

Mange har deltatt i møtene og vi har støttet flere prosjekter med store og små beløp.

Nøden er stor i mange land! Grunnet innstilte møter har inntektene til misjon gått noe ned, vi har derfor gitt støtte til misjon fra menighetskassa.

Hver 2. fredag i måneden var det planlagt Israelsmøter. Det var bare 2. halvår vi fikk gjennomført møtene pga. pandemien.

Forstandere og eldsterådet er ansvarlige for misjonsvirksomheten i menigheten.

Takk til alle dere som støtter misjonen i bønn og økonomisk.

KVINNENE FÅR ET NYTT LIV, OG FRYDER SEG :

Blir hjulpet ut av armod og fattigdom

De priser Gud for at Han har hjulpet dem ut av fattigdom og armod. Tambua ga dem kunnskapen de trengte.

Etter cirka nitti kilometers kjøring vekk fra Nairobi, forlater vi asfaltveien. Nå går turen videre opp i fjellene, steinete veier og rød jord som skaper noen uforglemmelige støvskyer. Det røde støvet trenger inn over alt, og fester seg godt, både på hud og klær.

Vi kjører mange kilometer, over humper og hull, og tenker oss hvor vanskelig oppgave det skulle være å komme seg frem når regntiden setter inn her oppe i høyden.

Høyre: Kvinnene samler seg under busker og trær for å høre hverandres vitnesbyrd.

Mange veikryss blir passert, sideveier og flere steder der vi tenker oss at dette må være det endelige stoppested, men nei. Turen fortsetter inn i busjen.

Hjertesak

Vi skal være med på et av Tambuas samlinger. Grupper møtes, og det samtales om arbei-

Over: Dansende Tambua-kvinner uttrykker sin store glede til Gud over hjelpen de har fått.

dets fremgang. Her snakker man sammen, og oppmuntrer hverandre, og det virker.

Tamboas medlemmer er hovedsakelig kvinner, men også noen menn.

Fortsett. s. 15

Vår stedsfortreder

*Av Sverre Kornmo
(1898 - 1982)
Pinsepredikant og forstander*

Han var en av de klassiske forkynnerne i pinsebevegelsen.

I dette bibestudiet, som er fra hans bok «Frelsens hovedsannheter», behandler han forsoningsverket på en måte som man ikke hører så ofte i dag.

De fleste Guds barn opplever en krise etter sin omvendelse. Kriser kan lede til de største vel-signelser, men også til fortvilelse.

Kristenlivets barnestadie er en situasjon der alt er glede og lykke. Man gir lett store løfter i bønn og vitnesbyrd, samtidig som det legges store planer for livet.

Snart vil det imidlertid merkes at menneskesjelen er en hard arbeidsmark, der man lett kan bli motløs. Mange trekker seg skuffet tilbake i kampen. Snart vil følelsen av rikdom og dyktighet forsvinne.

En slik krise i kristenlivet er

ikke unormal, men et naturlig ledd i utviklingen mot nye seire i Åndens verden.

Da vi søkte frelse, måtte Guds Ånd vise oss våre synder. Nå må Guds Ånd vise oss vår avmakt både utad og innad.

For å frelse oss fra våre synder måtte Jesus gå inn under straffen som tilkom oss, idet han led døden for oss. Derved ble det mulig for Gud å tilgi synderen. Det samme måtte skje i forbindelse med vår avmakt når det gjelder vår seier og et hellig liv.

Gud må sette oss og vårt strev til side. På den måten blir Jesus vår stedfortreder på korset, for han døde i vårt sted og for våre synder. Men han blir også vår stedfortreder ved at han ved Den Hellige Ånd lever Kristuslivet i oss.

I Romerbrevet framstiller Paulus frelsen som en fre-

madskridende utvikling. Kap. 5 framstiller Jesus som mellommann og stedfortreder for syndere.

Kap. 6 framstiller Jesus som ektemann som frigjør fra syndens vesen og det gamle mennesket med dets gjerninger.

Kap. 7 behandler vår frigjørelse fra loven. Det er ikke nok å være frigjort fra synden. Vi må se at Kristi gjerning for oss også betyr frigjørelse fra lovens krav og dom.

Kap. 8 åpenbarer hemmeligheten til seier i alle ting. Det er å vandre i Åndens liv som virker i oss ved livets ånds lov. Dette punkt krever en nærmere redegjørelse.

Romerbrevets åtte første kapitler deler seg i to hovedavsnitt. Det første er fra kap. 1,1 til 5,11, og det andre er fra kap. 5,12 til 8,39.

Det første avsnittet behan-

der våre «synder», mens det andre behandler vår «synd». Forskjellen er at den første del omtaler våre syndige handlinger som vi har gjort mot Guds bud, mens det andre avsnittet omhandler syndens vesen som bor i oss. De syndige handlinger vi gjør har sin rot i vårt syndige vesen. Vi behøver like mye å befries fra syndens makt i oss, som tilgivelse for den synd vi har gjort. Vi kan ha fått tilgivelse for våre synder, men mangler fred i sinnet, for syndens vesen, egenviljen, hersker i oss.

Her begynner den store krisen. Den gjenfødte oppdager at det ikke bare var våre synder og overtredelser som var gale, men hele menneskets vesen er opprørsk og fiendtlig mot Gud. Mange kristne synes stadig å svinge mellom seier og nederlag uten å komme videre.

Kristi blod og Kristi kors

Jesu blod renser og frigjør oss fra våre synder (Rom 3,25 og 5,9). Korset frigjør synderen fra det gamle menneskets ego og selvliv (Rom 6,6). Vi korsfestes med Kristus, vi forenes med Kristus i hans død, begravelse og oppstandelse.

Skyldfølelsen vil alltid følge mennesket fordi det ble skapt en adskillelse mellom Gud og mennesker. Alle har syndet, sier Bibelen, og derfor er alle under fordømmelse. Men vi frifinnes gjennom Jesu dyre blod. Det var blodet som reddet Israel fra morderengelen i Egypt. «Når jeg ser blodet vil jeg gå dere forbi (1 Mos 12,13).

Således har Kristi blod tilfredsstilt Guds krav. Dette er en viktig sannhet for alle

som søker frelse, at blodet først og fremst er gyldig for Gud, og så for oss (1 Pet 1,18-19).

Kristi blod mister aldri sin kraft. Men det er en betingelse at vi vandrer i lyset (1 Joh 1,7).

Det er en plikt å tro Guds løfte om tilgivelse og renselse fra våre synder ved Kristi blods kraft. (Heb 10,23).

Korsets kraft

Tross våre synders forlattelse kan vi likevel føle angst og frykt. Vi opplever at vi har fred med Gud, men mangler fred med oss selv.

De to hovedavsnittene i Romerbrevet behandler både rettferdiggjørelsen og helliggjørelsen. Kristi blod

renser bort våre synder. Men vi må lære å se korset som befrielse fra syndens vesen i vår natur.

Bibelen lærer at vi ikke bare er syndere for våre syndige handlingers skyld, men er mer syndere av natur enn av gjerninger (Rom 5,19). Det vi er, bringer oss mer skade enn det vi gjør. Derfor må korset fordømme både synden og synderen. Her farer mange vill i forståelsen av de åndelige lovene for vekst og utvikling i gudslivet.

Framstillingen av korsets frigjørelse fra syndens herredømme i oss innledes i Rom 6,1-2. Vi er altså kommet inn i Adam-slekten ved at vi er født til verden som mennesker. Da finnes

det bare en vei å komme ut fra slekten på, nemlig ved å dø.

Hvordan skal dette erfares? Ikke ved å forsøke å dø, men ved å tro den kjennsgjerning at Gud lot oss dø i Kristus på korset. For Jesus døde ikke sin død. Han døde vår død (Rom 6,3).

Frelsens og gjenfødelsens hemmelighet er at vi er innlemmet i Kristus som en organisk enhet (1 Kor 1,30). Vi er altså gjort til ett med Kristus både i hans død og i hans oppstandelse. Vår forening med Kristus går meget dypere enn de fleste aner. Uttrykket «i Kristus», benyttes av Paulus ca. 150 ganger i hans brev, og må da stå for noe betydningsfullt

(se Rom 6,6, Gal 2,19-20, 5,24, 6,14).

Vi ble korsfestet da Kristus ble korsfestet. At vi er døde i og med Kristus er en kjennsgjerning fra Guds side. Jesus døde ikke bare for å utgyte sitt blod, men han døde for at vi skulle dø med ham. Vi er gjort til ett med ham i hans død.

Jesus gjorde seg til ett med oss da han ble kjød og tok bolig blant oss.

I 1 Kor 15,45 og 47, anvender Paulus to uttrykk om Jesus som har stor betydning. Det tales om «den siste Adam» og «det annet menneske». Jesus er den siste Adam og det annet menneske av himmelen. Som «den siste Adam» rep-

resenterer Jesus slutten på hele Adams slekt i Guds øyne. Som «det annet menneske», er Jesus ved oppstandelsen begynnelsen til en ny slekt. Det peker klart hen på Jesu død og oppstandelse.

Det annet menneske

I sitt liv og i sin død gjorde Jesus seg til ett med alt som var i Adam, og brakte det inn under Guds dom i sin død.

Med Jesu død er hele Adams slekt død i Guds øyne. Som «det annet menneske» fører Jesus ved oppstandelsen fram en ny slekt som er tilgitt, rensert og oppreist til et nytt liv i Ånden. Vi døde i ham som var den siste Adam, men vi lever i ham som er det annet menneske!

Korset er Guds kraft, som fører oss fra Adam (det gamle menneske), til Kristus (det nye menneske).

«For er vi blitt forenet med ham ved likheten med hans død, så skal vi også bli det ved likheten med hans oppstandelse» (Rom 6,5).

Fellesskapet med Jesus på korset så vel som i oppstandelsen, er den viktigste forutsetningen for vår frelse og åndelige vekst.

Fellesskapet med Jesus hviler ikke på våre følelser, men på guddommelige kjennsgjæringer som vi i tro kan regne med. Vi kan akte oss som døde i Jesus.

Gud ber oss aldri å regne med noe som ikke er sant. I tro må vi akseptere det Gud har gjort i Kristus. Bibelen lærer at vi ble korsfestet med ham, levendegjort med ham, oppvakt med ham, og at vi er satt med ham i himmelen, i Kristus Jesus (Ef 2,5-6).

Jubilanter

50 år

□ Eirik
Løvhaug
22.05

□ Jan Egil
Wolden
14.06

□ Ruby Nesan
Selvarasa
26.06

□ Sonja
Fredriksen
05.07

60 år

□ Håkon
Hansen
13.05

□ Bjørn
Karlsen
27.06

70 år

□ Jørgen
Amlid
25.05

□ Karin
Keilhau
26.06

□ Steinar
Mortensen
06.06

75 år

□ Rein-Olav
Berntzen
30.06

□ Karin
Thørn
10.07

□ Aud Ingrid
Skaanes
06.07

80 år

□ Anne Lise
Andreassen
23.05

□ Reidun
Aasland
23.06

85 år

□ Per
Andersson
09.05

□ Kåre
Kværna
17.06

90 år

□ Aud Ingebjørg
Andersen
02.07

Takk

□ **Hjertelig takk** for den fine julestjerna jeg fikk til jul.
Hilsen Synøve Rahn

□ **Tusen takk** for juleblomster og hilsen til jul. Takk også til Bjørg Snefrid for hyggelig besøk. Gud velsigne dere alle! Takk for all forbønn.

Mvh.

Randi Kristiansen

□ **Kjære alle** sammen! En spesiell takk til alle dere som hilste meg på 70 års dagen min. Takk for alle vennlige og gode ord, blomster og gaver. Takk også til eldsterådet med sine ektefeller for overraskende besøk. Det varmet hjertet mitt. Setter stor pris på dere alle og er glad for at jeg får lov til å tjene i en menighet som vår.

*Med vennlig hilsen.
Jon Brammer*

□ **Tusen takk** for fin blomst jeg fikk etter mitt sykehusopphold.

Gud velsigne dere!

*Hjertelig hilsen
Gunnhild Løken*

□ **Tusen hjertelig** takk for hyggelig blomsterhilsen i forbindelse med min 70 års dag.

Takk til Elisabeth og Jon som alltid husker på sine. Jeg er takknemlig for å nå denne alder, men med mine gode aner fra mamma og pappa (mange års medlemmer av Berøa), håper jeg på mange år til. (Trygve og Mary Johansen). Pappa er over 100 år og fortsatt i full vigør.

Tusen takk.

*Med vennlig hilsen
Torun Bruem*

□ **Tusen takk** til menigheten for den skjønne blomsterhilsen jeg fikk på min 75 års dag.

*Vennlig hilsen
Per Arild Skaanes.*

Minneord

□ **Johan Kristiansen** døde 20.februar 2022, begravelsen fant sted ved Grefsen Kirke, 4. mars, hvor han også ble gravlagt. På grunn av sykdom var det tidligere forstander, Bjarne Thorstein Grotbæk, som forretet ved begravelsen.

Johan er født og oppvokst på Moelv i Ringsaker, på Hedemarken. Etter endt skole begynte han på jordbruksskolen på Lena.

Der begynte han å gå på Kjeldstad kafeen, hvor det ble holdt religiøse møter.

Der ble Johan grepet av sangen og budskapet om Jesus Kristus. Det førte til en radikal omvendelse i hans liv, han ble frelst, døpt

i vann og Åndsdøpt der, og like etterpå begynte han på stedets menighetsmusikk. Johan likte å synge om det nye livet han hadde fått på innsiden.

Som mange andre måtte han ut i sivil arbeidstjeneste, og Johan kom til Havnås leir. Der ble det kjøkkenjobb for Johan. Men med så mange unge gutter som brant for Jesus på stedet, ble også han snart med i Havnåsgutta som sang og vitnet om Jesus, med Arild Edvardsen i spissen.

Etter endt sivilteneste fikk han jobb på Gaustad sykehus, tok psykiatrisk utdanning der, og siden arbeidet han der til stor hjelp for de mange som han fikk hjelpe. Til jobben hadde han stadig med seg gjærkringle, som var til stor glede for pasientene.

Johan var allsidig, en kunstner på mange vis. Han likte både å strikke og brodere. Siden ble det porselensmaling hvor han malte lamper, kopper og vaser.

Johan hadde virketrang og snart begynte han å virke på utpostene til Filadelfia Oslo, med sang og vitnesbyrd om hva Jesus kan gjøre i ens liv, når bare han får slippe til.

I denne gruppen fant han også sin Randi i 1962, de ble fort kjent med hverandre og giftet seg i 1964. Da flyttet de inn i en helt ny leilighet og gleden var stor da de i august 1965 fikk sin første datter, siden ble det to til.

Johan likte friluftsliv, orientering, fisking m. m. og tok med barna på sykkelturet, bading og skiturer.

I menigheten Filadelfia Oslo, var han med i menighetsmusikken i ca. 20

år, inntil den ble lagt ned. Johan elsket å synge og vitne, så kom to år i Maran Ata, før han og Randi fant sitt hjem i menigheten Evangeliesalen i Nordregate i 1994.

Der fant han seg fort til rette og begynte i menighetsmusikken sammen med sin Randi. Johan ble også valgt inn som eldste og var en god og stødig medarbeider i eldsterådet i mange år, helt til han selv syntes det var nok.

Selv om helsen med tiden ble redusert, lot han sin røst høre i møtene med både bønn og sang.

Som menighet vil vi takke han for alt det han var for oss, og for den trofasthet han viste gjennom de mange år, til velsignelse for oss alle.

Vi lyser fred over Johan Kristiansen sitt gode minne.

*Bjarne Thorstein Grotbæk
Per Arild Skaanes*

Fortsett. fra s. 11

Tambua

En ting har de imidlertid til felles, at livet kan være vanskelig. De aller fleste kommer fra fattige og arme kår, men så har de på forskjellig vis kommet med i et opplysnings-prosjekt som gir kunnskap og oppmuntring til å komme seg videre i livet. Det er dette som er Rhoda og Grace sin hjertesak og hovedoppgave.

Sang og glede

I dag skal vi møte flere kvinnegrupper, samlet i tre flokker til forskjellige steder og klokkeslett på dagen. Vi er forberedt på at dette kan bli en slitsom dag når den er over, men det er verdt det.

Den første gruppen møter vi idet bilen kjører av veien og inn på en kirke-tomt. Kvinner møter oss med glede, sang, klapping i hendene og dans slik man finner bare i Afrika. Toner kan ikke beskrives med ord, heller ikke atmosfæren.

Etter mye sang og dans setter de seg ned i gresset, gjerne under et tre der det finnes.

Møtet begynner med bønn til Gud, og takksigelser for hva han har gjort i livet deres. De gir han æren for alt det gode som har skjedd.

Så fortsetter kvinnene å fortelle om de store forandringene, om hvor vanskelig livet deres var før, da de levde i en mørk og fortvilet fattigdom. Livet har forandret seg nå.

Lån av kassen

Da de fikk høre om Tambua sitt program fikk de nytt håp.

De blir oppmuntret til å arbeide, spare, og sette

sparepengene inn i grup-pens felleskasse.

Kassen er forsvarlig lukket med tre hengelåser som tre utvalgte kvinner har nøkler til. Når det er 40-50 kvinner som legger sine sparepenger i kassen blir det fort penger av det.

Etter en stund, når kvinnene har spart noen tusen, kan de få lån av kassen.

Dette er den eneste måten kvinner kan få lån på, ingen bank er villig til å gi lån til kvinner av deres status.

Skolepenger

En etter én forteller kvinnene sin historie.

En kvinne sier: «før syntes jeg det var vanskelig å gå i kirken, jeg hadde ingenting å gi i offerkurven. Jeg knyttet hånden sånn at ingen skulle se det. Nå kan jeg gi med åpen hånd for Gud har velsignet meg, gjennom Tambua»

En annen:

«Før måtte jeg gå rundt og tigge hos naboene etter mat

Over: Gruppe nummer tre samles på skoleplassen.

til barna mine, men nå kan jeg være med å hjelpe andre»

«Jeg har ordnet huset mitt, fått satt inn vinduer. - Har fått en vanntank utenfor huset til å samle vann i. - Nå kan jeg sende barna på skolen og kan betale skolepenger.»

Det var det de fleste var mest takknemlig for, skole for barna, så de skulle slippe å måtte tigge slik mødrene hadde gjort.

Med sprudlende glede forteller kvinnene sine historier, mens pastoren i kirken sitter i første rekke og klapper med. Han har registrert deres livsforvandling. Han ser det gjennom deres glede, trofasthet i kirken og offerinntekter som kommer inn som tiende og kollekter.

*Så ønsker vi en riktig god påske til dere alle
Mange hilsen
Gunnveig og
Ernst Knudsen*

«Herligste navn»

1) Herligste navn som er uttalt på jord:

Jesus, Jesus. I det er frelse for hver den som tror,
Jesus, Jesus. Det har meg styrket i prøvelsens dal,
det har meg gledet i festsmykket sal,
det inn i døden min trøst være skal.
Jesus, Jesus.

2) Når jeg har trett lagt mitt hode til ro,
Jesus, Jesus. Vi er alene i stillhet vi to -

Jesus, Jesus. Da blir det smått det som før syntes stort.
Da blir det lite alt det jeg har gjort. Da uten
Deg vil jeg komme til kort,
Jesus, Jesus.

3) Gjenlyd der utefra øret vil nå,
Jesus, Jesus.
Minner fra fortiden for meg vil stå, Jesus, Jesus.
Hjertet mitt skjelver og pulsen slår matt,
Øynene lukkes, omkring meg er natt. Hvisk da det navn som var alltid min skatt, Jesus, Jesus.

4) Hvisk til meg når jeg i søvn faller hen: Jesus, Jesus!
Hvisk det igjen og igjen og igjen: Jesus, Jesus!
Det skal forjage alt ondt og alt stygt.
Det skal borttage all redsel og frykt.
I dette navn skal jeg sovne inn trygt: Jesus, Jesus!

SANGER VI MINNES OG SETTER PRIS PÅ

Returadresse: Evangeliesalen Berøa Menighetsblad,
Postboks 179 Sentrum 0102 Oslo
Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsenderen med opplysning om den nye adressen.

